

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ-ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975-ΑΘΗΝΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 41, ΑΘΗΝΑ 105 52, ΤΗΛ.: 32.16.842

ΙΟΥΛΙΟΣ/ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2000

ΚΟΝΤά σας

ΔΙΗΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΤΟΣ 9^ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 39
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΥ ΚΑΙΤΗ - ΨΕΥΘΥΝΟΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

2 λόγια
κάθε 2 μήνες

Στις 20 Αυγούστου έφυγε από κοντά μας, ο Μέγας Ευεργέτης της Ελληνικής Κοινότητας Αδδής Αμπέμπα, **Μιχαήλ Ζέκκος**.

Στεκόμαστε στη λέξη έφυγε, γιατί υπάρχουν άνθρωποι που με τις πράξεις τους κατά την διάρκεια της ζωής τους, δεν φεύγουν ποτέ αλλά εξακολουθούν να παραμένουν.

Για 40 ολόκληρα χρόνια, χιλιάδες Ελληνόπουλα και μη, πρωτουλλάβισαν την Αλφα - Βήτα και πήραν τα πρώτα στοιχεία Ελληνικής Παιδείας, στην Ζέκκειο Δημοτική Σχολή στην Αδδής Αμπέμπα. Χάρη στην αξιοσύνη ενός ανθρώπου που ένας από τους κανόνες της ζωής του ήταν η προσφορά προς το Ελληνόπουλο της ξενιτιάς.

Δεν θα πρέπει να αναφερόμαστε μόνο στο δημοτικό σχολείο το οποίο έκτισε, ίδιαις δαπάναις, ο Μιχαήλ Ζέκκος. Ήταν η προσφορά του και προς όλους εκείνους τους μαθητές που είχαν περάσει πια στη δεύτερη βαθμίδα της εκπαίδευσης, όταν λειτουργήσε η Ζέκκειο Δημοτική Σχολή, οι λέξεις σχολική εκδρομή. Στο σπίτι τους, κατ' ελάχιστον μία φορά τον χρόνο, δεχόντουσαν με την σύζυγό του χαμογελαστοί πάντα στην είσοδο, ολόκληρο το σχολικό συγκρότημα, Νηπιαγωγείο - Δημοτικό και Γυμνάσιο.

Η συνδρομή συνεχίστηκε και εδώ στην Ελλάδα, προς τον Σύλλογό μας, ως δωρητής. Φαίνεται, ότι τον αισθανόταν και αυτόν σαν το μαθητή που είχε την ανάγκη στήριξης.

Το σπουδαίο αυτό μήνυμα της αλληλεγγύης, δεν ήταν δυνατόν να μη το κληροδοτήσει και στην οικογένειά του. Με μια χειρονομία εξαιρετης οεμνότητας στις δύσκολες ώρες του θανάτου του συζύγου και πατέρα τους, η οικογένεια πρότεινε, αντί στεφάνων στην κηδεία, τα χρήματα να κατατεθούν ως οικονομική στήριξη στο Σύλλογό μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τα βαθύτατα συλλυπητήρια για τον θάνατο του καταξιωμένου συζύγου και πατέρα τους και να ευχαριστήσει θερμά μέσω της εφημερίδας του, την κυρία Έλλη Ζέκκου, και τις οικογένειες των, Πολύδωρου Ζέκκου, Κωνσταντίνου Ζέκκου, Αλεξάνδρας Γρυπάρη και Παύλου Ζέκκου για την ευγενή προσφορά τους προς αυτόν.

Το Δ.Σ.

ΕΚΑΝΑΩΣΕΙΣ προτάσεις για τον χειμώνα

Κυριακή

3 Δεκεμβρίου 2000

Κυριακή

Γιορτή Αγίου Φρουμηντίου

ΚΑΙ ΑΙΘΙΟΠΙΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

Στην υγεία μας

Μύρισε Σεπτέμβρης! Δεν ξέρω για σας, αλλά εγώ, τον Σεπτέμβρη αισθάνομαι ότι γίνεται η πραγματική αλλαγή κάθε χρονιάς. Ίσως μου έχει μείνει από την Αιθιοπία, όπου Σεπτέμβρη είχαμε Πρωτοχρονιά. Ίσως πάλι, μου αρέσει να μετράω τη ζωή μου σε καλοκαίρια που αναμφισβήτητα είναι η καλύτερη εποχή του χρόνου.

Πέρασε λοιπόν το καλοκαίρι, με ατελείωτες ώρες στη θάλασσα, λίγες στον ήλιο και πολλές με ευχάριστη κωνσταντούλα με τους φίλους. Αναλώνοντας θέματα πολιτικά, θρησκευτικά, αθλητικά, της ανθρώπινης ύπαρξης, του διαστήματος και... βιά! Ένταση στη συζήτηση και φινάλε, με ουζάκι και... στην υγεία μας.

Αυτό το στην υγεία μας που εκείνη την στιγμή δεν υπολογίζεις τόσο σημαντικό πράγμα ένα!

Φέτος λοιπόν αποφάσισα χάριν αυτής της «υγείας μας» να βλέπω τα πράγματα από τη θετική τους πλευρά μόνο. Ένα μισό ποτήρι νερό, να το βλέπω μισογεμάτο και όχι μισοάδειο. Όπως όλοι ξέρουμε, υπάρχουν θετικά πράγματα στην ζωή μας, αρκεί να μετράμε τα έγω μας και όχι με τα δεν έχω.

Λοιπόν πρώτον, έχουμε ένα λαμπρό χειμώνα μπροστά μας, τον πραγματικά τελευταίο της χλιετίας, καθότι όλοι μάθαμε να μετράμε από το ένα και όχι από το μηδέν.

Δεύτερον έχουμε τον Σύλλογό μας! που από εμάς περιμένει να πούμε Κοντά του με την αγάπη μας γι' αυτόν.

Τρίτο, το επόμενο καλοκαίρι... είναι μπροστά μας και πρέπει να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να το ξαναπολαύσουμε.

Καλό χειμώνα σε όλους λοιπόν.

Φιλικά

Καίτη Αντζουλάτου

ΓΑΜΟΙ

✦ Παντρεύτηκε ο **Νικόλαος Χαριόυ**, γιός του Τζώρτζη και της Άνας, με την **Αλεξάνδρα Φαλίδα**. Στο νέο ζευγάρι ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

✦ Παντρεύτηκε η **Δέσποινα Σαραγά**, κόρη της Στέλλας Σαρομά με τον **Ιωάννη Γεωργιάδη**. Στο νέο ζευγάρι ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΕΦΥΤΑΝ

✦ Έφυγε ο **Γιάννης Ζαφειρίου** από την Ντίρε Ντάουα. Στην οικογένεια εκφράζουμε βαθύτατα συλλυπητήρια.

✦ Έφυγε η δασκάλα του Δημοτικού σχολείου της Ντίρε Ντάουα, **Κατίνα Χατζηδάκη**. Βαθύτατα συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

✦ Έφυγε ο θεολόγος καθηγητής και μετέπειτα γυμνασιάρχης του Μίχειου Γυμνασίου της Αδδής Αμπέμπτα, **Σοφοκλής Μπινιούρης**. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια

στην οικογένεια.

✦ Έφυγε ο Μέγας Ευεργέτης της Ελληνικής Κοινότητας Αδδής Αμπέμπτα, **Μιχαήλ Ζέκος**. Βαθύτατα συλλυπητήρια στην οικογένεια.

✦ Έφυγε η **Στέλλα Καθβαδία** από την Αδδής Αμπέμπτα, μητέρα του Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας, Ανδρέα Καθβαδία. Το Δ.Σ. εκφράζει τα βαθύτατα συλλυπητήρια στην οικογένεια.

✦ Έφυγε ο **Γεώργιος Καλογεράτος** από την Ντίρε Ντάουα. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια.

✦ Έφυγε ο **Νικόλαος Διακωντώνης** από το Τζμπούτι. Στην οικογένεια εκφράζουμε βαθύτατα συλλυπητήρια.

Στις 22 Αυγούστου του 2000, ημέρα Τρίτη, η αγαπητή σε όλους μας Κατίνα Χατζηδάκη, άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο της φθώρας και των δακρύων και μετέβη στα ουράνια εκεί, όπου δεν υπάρχει πόνος, ληθαί, στενοχώρια, αλλά ζωή αιετούτης. Την εδωθήν του θανάτου της μόδαμε τηλεφωνικά στην Κάλυμνο.

Η Κατίνα Χατζηδάκη, δασκάλα στο ε-παγγελματία, υπήρξε πληθωρικός άνθρωπος με δυνατά πνεύμα και ξεχωριστή προσωπικότητα. Είχε ηγαίο χιούμορ, αλλά και τετράχρονη λογική.

Αληθινήτη Κατίνα, ως δασκάλα υπήρξε άκρως εργατική, αυσενητή, αποδοτική στο έργο σου και συνεργατική με όλους στο χώρο του σχολείου. Δε σε κωλονούσε η τυπική μόνον εξέδωση του λειτουργήματος της δασκάλας. Ακούραστη όπως ήσουν ενήμεροσύνου αυνεγός για τα εκπαιδευτικά σου καθήκοντα και εμπλοσθήες ασταμάτητα το δασκατικό σου αργείο με ηπαμία, ηπαρμία, χάρεις κλώεις, δημωκώματα από εργαμένους, άφθεα από εργατοκαταβίους κ.α με σιασά να προαφέρεις, όσο το δυνατό πλουσιότερες γνώσεις στους μαθητές σου και να κατορθώνεις έτσι το καλύτερο δασκατικό αποτέλεσμα. Το πέρας σου από την Μπολολάσκια Σχολή της Ντίρε - Ντάουα ήμασε ζεστασά σε όλους μας. Κα άφθεος μεγάλο κενό, όσον η έδω με την οικογενεία σου, αφήρασε οριστική την Αθιωπία και υπέστρες στην Ελλάδα. Ηρη ιδέα της Ελλάδος την ελεύσας βασάτατα.

Ήσων υπερέφυγα για την ελληνική σου καταγωγή και τα πατριωτικά σου αισθήματα ήρον ανεξάντηλα. Αυτοχώς δε μπόραες να συμφιλιώσεις μέσος σου την ιδανική ιδέα της Ελλάδος που ανερενύσων, με την στυγνή καλμηρηή πραγματικότητα του ελληνικού πρώτου ζώης, που έφρασε να βιώνεις καθημερνά. Σιγχρώνεις, η εισαγγελική σου ανεξάνη έδωσθη, λόγω γραμμοεικαστικών και άλλων δυσμενών περιγόντων με αποτελέσμα να σταματησής οριστικά το έργο της δασκαλίσσης, κάτι που ήταν το μεγάλο σου πόθος. Αποτέλεσμα. Απογραφώμενος από κάθε δραστηριότητα, κλώεις μες σον

κατό σου και σχεδόν εύσως σε μοραρό...

Οι δύο μεγίλες δυνάμεις που σον εβων αφηράς η ιδέα της Ελλάδος και το μεθύσι της έδρας ξεθώρασαν μέσα σου. Και το κακό ήρτασε, όταν Ζωαρκά έφυγε για πάντα και η Βάσια, η επιστήθια φίλη σου... Επακλώουθ όλων αυτών υπήρξε ο σταδισικός κλωσμός της υγείας σου: σιαματικός και ψυχικός. Απ' όσο γωαρκώ, τα τελευταία δεκαδεκαπέντε χρόνια, αγαπητή Κατίνα, ελεύσες πράματα μέσα απ' σφικτούς πόνους και βάσων και είλα σφοδρός άδων, πώς άντεξες και πάτηρες τα ογόντα χρόνια.

Στη μνήμη της Κατίνας Χατζηδάκη

Αγαπητή μας Κατίνα, αρκετά βασανίστηες και πλήρωες σε παύτη τη ζωή. Ο δάσκας Θεός δε θα σου ζήρηθω τίποτε περισσότερο. Θα σε πάρεε κοντά του, γιατί το αξίζεις και το δικαιούσασ.

Αληθινήτη Κατίνα. Το τελευταίο σου τηλεφώνημα μος ήρθε στην Κάλυμνο. Η φωνή σου ήταν δυνατή και μακρηή. Ζήτηρες για μήλας για όλους μας. Μας μίληρες για την Ελλάδα αυνηρία σου και για νησινή νέα εγκαθήρη... Στις δεκαπέντε Αυγούστου άφθεες, όπως πάντα, τις ελεύσες σου για τη γυναίκα μος στον τηλεφωνητή των Αθηνών. Μας αφηπούσες όλους, αλλά και εμείς σταποσώσαμε η ελικωνρή εσένα, τον άντρα σου και τα νησινά σου. Σίγουρα θα μας λείπεις, αλλά και πάντα θα είσαι στο νωο και την καρδιά μας. Στον αγαπητό Γιώζετο και στα παιδιά σου ευχόμασε να αντέξων στον πόνο του χαρισμού σου, την ελ' έθους παρηγορία και τους σπαιθώθω να η ελικωνρή και εγκαθήρα συλλυπητήριά μου.

Σε εσένα, αγαπητή Κατίνα, καλή ανάπαυση, μέχρι την ώρα της Κοινής Αναστάσεως! Αωνία σου η μνήμη.

Νίκος Πρέαρης
Κάλυμνος, 29/8/2000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ & ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

στην μνήμη αυτών που έφτηγαν

Μέσος στον δεκαπενταετήροστω, ε-νώ όλοι βρισκόμασταν στις παρολιες, έφραγε αλήρηθια, χωρίς να μπορτασώμε να να τον σπαιχαιρεί ήσουμε κατά πως του άξιζε, ο θεολόγος καθηγη-

Στον δάσκαλό μας

της και μετέπειτα Γυμνασιάρχης του σχολείου της Α.Α., Σοφοκλής Μπινιούρης. Ο επονομαζόμενος από εμείς τους μαθητές του, Μπίνας ή Σίφης. Ένας ήλιος άνθρωπος, τόσο ήλιος που τότε... νομίζαμε ότι ήτον ο καθηγητής του χεριού μας. Μια ζωή τον θυμάμαι με το γκριλό κοστούμι του και τα γυαλιά στην μούρη, να ήρχει να ηρολάβε το ρόθμορ, να μοράζει τις αποδείξεις της Κοινότητας για τα διδάκτρα, να συντονίζει τα σχολικά αυτονότητα, και γενικά να ηροπατεί να βάλλει τόδε σε όλα. Ανθρωπος του καθήκοντος, ο πρώτος που άνογε το σχολείο το πρωί και ο τελευταίος που έδωκε την πόρτα πίσω του.

Καλό ταξίδι δάσκαλέ μου και σε είναι ελαφρύ το Αιτικό χόμα που σε δέχτηκε.

Κ.Α.

Η λογοτεχνία «Κονιά σας»

Ένα απόσπασμα από το βιβλίο *MESKEL* του Φώτη και της Τέτης Γιαννόπουλου (το υπογράφουν με το ψευδώνυμο Λουκάς και Μελίνα Φανούρης) από την Αδδίσ Αμπέμπα, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΜΑΡΑΘΙΑ.

Οι πυροβολοί σφύριζαν και έμπαιναν μέσα από το ανοιχτό παράθυρο. Περιπατώντας πήγα να κλείσω τα παντζούρια. Μέσα από μια χαραμάδα, τα μάτια μου κορφώθηκαν σε μια φιγούρα που έτρεχε πέρα - δώθε με την ταχύτητα πανικόβλητης γαζέλας. Με δολοφονικό βλέμμα, καμιά δεκαριά στρατιώτες ντυμένοι στο χακί, που έπιναν πρώτη φορά όπλο στα χέρια τους, τον έσπρωκαν ενώ τραβούσαν με δύναμη τη σκανδάλη. Αδέσποτες σφαίρες ράγιζαν τις τοίχινες σκεπές, έκαναν τα παράθυρα να τρίζουν και έσκιαζαν τους ξύλινους φράχτες. Προφανώς φοιτητής, με το σακάκι να γλιστράει από τους ώμους του, καθώς αγωνιζόταν να κρατήσει τη γραβίτα του που κυμάτιζε για να μην του κλείνει τα μάτια. Ο νεαρός φuggός τινάζε το κεφάλι από τη μια πλευρά στην άλλη καθώς έιρχανε απεικωμένα έναν τρόπο να ξεφύγει. Με τα μάτια του να κοιτάζονταν ακόμη καχύποπτα πάγαισα για μια στιγμή καθώς μ' ένα τρίχρομο άνοιξε μια πόρτα. Ένα χέρι του έινγεψε.

«Μπές μέσα γρήγορα» φιδύρισε μια γυναικεία φωνή. Την αναγνώρισα αμέσως. Μόλις λίγες νύχτες οι οπαδοεξέδιδες κραυγές της μας έκαναν να νιώσουμε σα να μας μοσθίζωναν. Ήταν η Τουρουνιές, της οποίας η δεκαοπεντάχρονη κόρη, σταλμένη από τις αρχές στην ενδοχώρα να διδάξει τους αγράμματους, είχε επιστρέψει στο σπίτι μέσα σε φέρετρο -με το νεανικό της κορμί και τα αθώα χαρακτηριστικά της παραμορφωμένα από κόκκινα γδαρσίματα και μελανιές. Αδιαφορώντας για τις συνέπειες, με τις πλήρες της ακόμα ανοιχτές από τον χαμό του παιδιού της, η Του-

ρουνιές άπλωσε ένα χέρι βοήθειας.

Αρνησασμένος, ο φοιτητής έριξε μια ματιά πίσω στους στρατιώτες. Ο αρχηγός ύψωσε το όπλο του, σκοπεύοντας επάνω του.

Μια κοπέλα, λαχανιασμένη, σηκωνώντας στην προσπάθειά της να προλάβει το σκοπευτή, ήταν γαντζωμένη

Meskel

στο μακί το ικετεύοντας τον να χαρίσει τη ζωή στο νεαρό. Εκνευρισμένος, τη χτύπησε στο μάγουλο, με την κίνηση του όπλου του. Το χέρι της πετάχτηκε πάνω κι ακούμπησε την ανοιχτή πληγή στο πρόσωπό της. Ατρόμητη, εκείνη νόησε για να τον αρπάξει από τα πόδια. Έβγαλε μια στριγκλιά καθώς τον ικέτευε απελπισμένα, όμως αυτός, αφού ελευθέρωσε το πόδι του της έδωσε μια χέρι πάνω στα πλευρά και την έριξε πάνω στο σκληρό έδαφος.

Ανεπιδότος πια, σημάδεψε προσεκτικά και πυροβόλησε. Ο ήχος της σφαίρας ήχησε σ' όλο το δρόμο. Κορφώθηκε με μοιραία ακριβεία στην σπονδυλική στήλη του αγριού. Με τ' αντανακλαστικά του ανεξέλεγκτα, τα χέρια του τινάχτηκαν ψηλά ενώ τα πόδια του δεν κατάφεραν να τον κρατήσουν. Το νεανικό του πρόσωπο σωριάστηκε πάνω στο χαλκί. Άλλο ένα δευτερόλεπτο και θα 'χε διασχίσει το κατάφυλλο της μισόνοιχτης πόρτας. Η κοπέλα έτρεξε και έπεσε πάνω του.

Τον κυλούσε στο έδαφος και φώναζε τ' όνομα του. Έβγαλε τα χέρια της κάτω από το κεφάλι του και τον παρακουνούσε δυνατά σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να τον ξανακέρει στη ζωή.

Τώρα που τελείωσαν οι πυροβολισμοί όλοι άνοιξαν τις πόρτες τους και ξεπρόβαλαν το κεφάλι. Ένα μικρό πλήθος συγκεντρώθηκε γύρω από το πτώμα. Μερικοί, ανακουρισμένοι που δεν τους ήταν γνωστούς, αποτραβήχτηκαν. Κάποιοι από το πλήθος, συγκινημένοι από τη θλίψη της κοπέλας, προχώρησε μπροστά και προσπάθησε να την ανασηκώσει. «Έφυγε, μικρή μου». Η φωνή του έτρεμε. Φοβόταν μήπως τον ακούσει κανείς. «Πήγαινε τώρα, όσο είναι ακόμα νωρίς -πριν σε σκοτώσουν κι εσένα ως αυνερό το».

«Θα παντρευόμασταν την επόμενη εβδομάδα» είπε κλαίγοντας με λυγρούς «δε με νοιάζει τι θα μου κάνουν αυτά τα παλιόσκυλα!». «Πρόσχε τι λες, υsha», την προεδοποίησε ο σκοπευτής με την χαλί στολή. Τα νεανικά του χαρακτηριστικά είχαν παραμορφωθεί από το μισός! Όλοι όσοι ήταν παρόντες αποτραβήχτηκαν στο άκουσμα της λέξης «σκύλο». Η κοπέλα πάγαισε από το άγριο βλέμμα του. Είχε περάσει πια ο καρπός για συμβιβασμός και ικεσίες. Η ματιά της κορφώθηκε στο μουσκεμένο από το αίμα φουστάνι της. Τελικά, καθώς συνειδητοποίησε πώς είχε χαθεί κάθε έλπιθα, τράβηξε το shamma από τους ώμους της και με τρεμμένα δάχτυλα έσκυψε για να κλείσει τα μάτια του αγαπιμένου -μουρμούρισε κι άπλωσε το σάλι πάνω στο πρόσωπο του. «Δεν χρειάζεται να τρέχεις πια».

Γράμμα προς το εκλεπόντα Μιχάλη Ζέκκο

Αγαπητέ συνονόματε,
Ξέρете πάντα ότι σας θαύμαζα. Ήτανε ένα κομάρι για μένα να πάω στο σχολείο σας για να μάθω την βάση της ύπαρξης μου. Μεγαλώνοντας έμαθα ότι άλλοι, κλείνουν σχολεία.

Αποπνέατε μια αρμονία μια αρετή μέσα στο σπίτι σας, στον υπέροχο κήπο σας.

Εύχομαι η οικογένειά σας να σας θυμάται πάντα όπως ήσασταν.

Είνα αρσίο αείμνηστο Μιχάλη Ζέκκο να αφήνεις παράδοση. Είνα αρσίο και μπράβο.

Μπράβο στην οικογένεια Ζέκκου. Χίλια μπράβο. Ακόμα και στον θάνατο εδιδες να δίνεις αλtruιστικά.

Σας ασπάζομαι νοερά.

Αγαπητός φίλο, κυρίες και κύριοι, η οικογένεια Ζέκκου αντί για στεφάνια, ζήτηση να δοθούν στον Σύλλογο μας τα χρήματα. Εύγε.

Ελεύθερος Σκοπευτής

Ξέρετε ότι...

••• Σύμφωνα με ανακοίνωση του Ο.Η.Ε. η λιμοκτονία στην ΑΙΘΙΟΠΙΑ είναι υπό έλεγχο, μετά την αποστολή 1 εκατ. τόνων τροφίμων, θα οπίζονται 10 εκατ. άτομα ΜΕΧΡΙ το τέλος του χρόνου;

••• Δύναμη 4000 στρατιωτών και 200 παρατηρητών στέλνει ο Ο.Η.Ε. στα σύνορα της ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ και ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ, για την επιβίβη της ειρήνης και θα δημιουργηθεί ζώνη ασφαλείας πλάτους 25 χλμ. μέσα στο έδαφος της ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ;

••• Η αεροπορική εταιρία ALITALIA διακόμει τις πτήσεις της στην ΑΙΘΙΟΠΙΑ, γιατί θεωρεί ασύμφορη την γραμμή;

••• Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ κέρδισε 8 μετάλλια στην ολυμπιάδα του SYDNEY 2000, 4 χρυσά, 1 ασημένιο και 3 χάλκινα;

••• Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ σε μεγάλο βαθμό έχει ερημοποιηθεί, μόνο το 4% του εδάφους καλύτερο από δάση, ενώ στις αρχές του 1900 τα δάση κάλυπταν το 94% του εδάφους;

••• Ο πληθυσμός της ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ είναι 60 εκατ. εκ των οποίων το 40% είναι Οromo, το 32% Amhara-Τίγρε, το 9% Sidamo και το 19% οι υπόλοιπες φυλές;

••• Το θρησκόκεμα των ΑΙΘΙΟΠΙΩΝ είναι Μουσουλμάνοι 40-50%, Κόπτες 35-40% και Ανιμιστές (η θρησκεία που λατρεύει την φύση) το 12%;

ΣΗΜ. Τα στοιχεία των 2 τελευταίων παραγράφων αντλήθηκαν από μελέτη του ΥΠΕΘΟ, για την οικονομική κατάσταση στην ΑΙΘΙΟΠΙΑ που είχε σαν ηγήνη των πληροφοριών του, την WORLD BANK (W.D.R 1998-9) και την IMF (I.F.S October 1998).

Σταύρος Ε. Βιεντιζός
Τηλ. 3283020

Εκδρομή στο Ναύπλιο και την Επίδαυρο στις 8/7/00

Η φρενιτή περίοδος, έκλεισε για το καλοκαίρι, με μια ημερήσια εκδρομή στο όμορφο Ναύπλιο και ολοκληρώθηκε το βράδυ στο Αρχαίο Θέατρο της Επίδαυρου. Εκεί παρακολουθήσαμε την παράσταση Πέρσις του Αισχύλου από το Θέατρο Τέχνης Κάρλολς Κουν, που ήταν και η εναρκτήρια παράσταση του Φεστιβάλ Επίδαυρου.

Μια παράσταση που συζητήθηκε όλο το καλοκαίρι ως η καλύτερη και πραγματικά την απολαύσαμε, παρ' όλο τον καύσωνα των ημερών. Ήταν πραγματική χαρά για τα μέλη του Δ.Σ., το γεγονός της μεγάλης προσέλευσης ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ σε αυτή την εκδρομή. Αυτό δείχνει ότι όσοι αγατούν το Σύλλογο απόλαμβάνουν με φίλους τις εκδηλώσεις που διοργανώνει.

Υ.Γ. Το έχουμε ξαναγράψει και θα το επαναλάβουμε. Δεν είναι καθόλου δύσκολο για σας και είναι ιδιαίτερα χαρά για μας, να τηλεφωνείτε, μια στις τόσες, στα μέλη του Δ.Σ. να ενημερώνετε για τις εκδηλώσεις μας. Μη περιμένετε την εφημερίδα μας, γιατί μπορεί να καθυστερήσει να φθάσει Κοιτά σας, και έτσι χάνετε την ευκαιρία να συμμετέχετε.

Από τις εκδηλώσεις του Συλλόγου

Το προσκύνημα στην Τήνο στις 8/10/00

Με μεγάλη προσέλευση και αυτή τη φορά οργανώσαμε όπως κάθε χρόνο το προσκύνημά μας στην Παναγία στην Τήνο. Δυστυχώς το ναυαίο στην Πάρο, λίγες ημέρες νωρίτερα, και τα μέτρα που επιβλήθηκαν στην ακτοπλοία, με τους ελέγχους στα διάφορα πλοία, δεν μας επέτρεψαν να διακανονήσουμε την πείσωνττητα να μη μπορούσαμε να επιστρέψουμε από την Τήνο αυθημερόν. Για το λόγο αυτό αναβόλεμο την εκδρομή για όταν οι συνθήκες θα είναι καλές ερες.

Κύριε Στέλιο μας, την στιγμή καια την οποία μια εταιρία υψηλής τεχνολογίας μας πείθει ότι επικοινωνεί με τα δελφίνια, ένα δελφίνι σώζει ένα παιδί από βέβαιο πνιγμό. Είναι εδση.

Τώρα ξυπνάει το ένστικτό μου και όπως πάντα γράφο για την στιγμή, την παράρμηση για την στιγμή.

Ανάβω το πουράκι μου και αναπαλάω την ημέρα. Ήλιος, σύννεφα, γιορτή, παιδί, παζάρι, παζάρι στραμμένο σ' όλες τις γωνίες του ορίζοντα.

Σήμερα πήγαμε στο Ηέδιο του Αρεως, σε μια γιορτή. Σ' αυτήν του Ιωάννη Γουτεμβέργου. Στην γιορτή του βιβλίου. Στην γιορτή της αργήνιας.

Ένας έμπορος (αυτή είναι η δουλειά του) πουλούσε βοηθήματα κόνωντας χρυσές δουλειές. Περπάτε κύριε. Ότι δεκανίκι αρέσει στην ψυχρή σας. Περπάτε.

Ένας άλλος, επίσης έμπορος, πουλούσε ή μάλλον είχε αναλάβει το κερό χρέος να εκδόσει τα βιβλία της Α-

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

γκάσο Κρίστι, παρέα με μαθήματα από την Αυστραλία για το πιο νόστιμο B.B.Q. του κόσμου. (Ήδίο που τα λέμε: έχουν παράδοση).

Ληφρα οι αργότερα να σας πω ότι, γηγαινόντας από τον Ταζάρχη ό-πιο, είχαν παρκάρι, στην διάσημη, έπεται επάνω στην γιορτή του τιμήμα-τος και του αιχλωμάτος του υπαρχό-ντων μιας πολυπληθούς οικογένειας γόφτων. Το άγαλμα κείνητου ήρωα της Ελληνικής Επανάστασης, ανά-ματι Μπότσαρης, ήταν απλωότερα γυφνικό βρακού και όχι μόνον. Όλα αυτά στο κέντρο της Αθήνας 2000.

Σε αυτό το χωμό βέβαια υπήρχεαι οι υπέροχοι άνθρωποι του βιβλίου. Οι άνθρωποι οι οποίοι πρήνωμα που-λούσανε είτε Καζαντζακί πορφόρα, είτε επαναστατικά τραγούδια ποιη-τών παντραμένο με θείκη σοφία.

Τα παιδιά μου εκστασιασμένα από την παρέα της Τζένης και του Χρή-στου τρέχανε στην Τζαλέντα τους.

Η δική μου όμωσ ήταν: ORIGINAL
Ελευθέρος Σκουιετής